

1884-01-05

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Napoli

Omtalte personer:
Viggo Pedersen
Theodor Philipsen
Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:
Mappe 16 nr. 62

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard fortæller om sin kommende rejse til Grækenland via Messinastrædet.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 62

Napoli 5 Jan 1884

Kjære Faster! Vel skriver vi allerede den 5te og når Du modtager dette, kanske på samme dag jeg sætter foden på Hellas jord den 9de om alt går vel, er det dog ikke for sent at ønske Dig glædeligt nyt år med sundhed og alt godt, og hjærtens tak for det gamle år, har vi ikke legemligt talt nydt det sammen, så har vi dog gjort det åndeligt, gid vi i slutningen af den kommende sommer må kunne glædes sammen på begge måder. Min kuffert er nu pakket og i morgen kl. 12. skal skibet efter bestemmelsen lette anker for, som vi siger, at gå sønden om Afrika, d.v.s. nordspidsen af Afrika, vi kommer vist lidt sydligere end den. Jeg glæder mig overmåde, og dog er jeg i aften til sinds hellere at rejse hjem, bort fra det sommerlige vejr vi har med enkelte småblomster og dejlig varme i solen ikke koldt i skyggerne, til vinteren hos Dig, men om 8te måneder kommer jeg vel, så har I endnu varme og blomster. Se så at være flink både nu, til den tid og siden efter, så skal jeg også gjøre mig umage for at vi kan have det hyggeligt sammen. Alt det råder Gud

-2-

for og han råder godt om også det kan knibe os at se det, måtte vi blot have hel tillid til ham, så vi, hvordan det så går, må kunne sige, ske hans vilie. Når jeg tænker stærkt på hjemmet er det lidt löjerligt at rejse længere bort, selv om det ikke er længere end den bitte vej til Grækenland, men når det dukker op af havet, sikken fryd, gid det må blive ved dagen. Skön bliver vejen vel og ned langs Italien, her fra bugten ved Vesuvio, forbi Capri, Stromboli, Scylla og Carypdis hvor de nu ligger og så til Sicilien med Etna [?]. Den 7de. Ombord på "Taygété". I går lå vi næsten hele dagen i Neapels havn og ventede på, at de skulde blive færdige med at losse, så vi kunde komme af sted. Endelig kl. 6, 6 timer efter bestemmelsen gled vi ud af havnen. De var allerede så mörkt, så månen lyste og ilden på Vesuv sås, derfor måtte vi så temmelig tænke os til kysternes og Capris skönhed, men ved natte har tankerne jo frit spillerum, så vi tænkte os til meget. Imorges da vi kom op, bredte Sicilien sig mod sydvest med det ensom höje sneklædte Etna, foran lå flere öer i kæde mod nord, sidst vulkanen Stromboli, som vi alt var forbi. Vi har nydt Mesina

strædet

-3-

som mod nord er meget smaldt, vi har haft delfiner om skibet og måger følger os i flok, snart dukker Italien under horisonten, så ser vi ikke land for engang i morgen, men det bliver Hellas. Vi har dejligt vejr og medvind. Om julen vi holdt i Sora har jeg vis skrevet lidt til Niels, nu er det så længe siden, så jeg synes jeg ikke har noget at sige derom. For jul var jeg et hyggeligt lille svip oppe i Civita, jeg fik tegnet familiens skyggebilleder, så jeg har dog en slags portrætter af den. På grund af indtræffende omstændigheder blev det ikke til noget med vor 4 á 5 mands tur til Napoli; 3 die juledag var det vist, at jeg sagde farvel til Viggo og Phillipsen. Napoli og Pompei og Pæstum har jeg nydt og studeret samen med Zahrtmann, som er god at have med sig, vi har rigtig glædet os ved livet. Tak for dit brev og gaven, som jeg skal anvende så godt jeg kan, til noget jeg tit må se på. Din lange pylren har ikke huet mig, det har nok været temmelig snavs med Dig, takket være Onkels brevkort, nu ved jeg da at Du har det bedre. Vil Du takke Onkel både for brev og kortet og sige at når jeg anvender hans gave, skal jeg nok kjøbe noget som både skal glæde mig og minde mig om rejsen, men frem for alt skal det minde

-4-

mig om alt hvad han har været for mig, det samme bliver naturligvis tilfældet med gaven fra Dig. Consulen i Neapel får næppe noget ud af sagen med billedforsendelsen, han sender vist papirerne lige til Niels, som jeg beder se efter om Consulen sender noget skriftligt med fra ham selv. Zahrtmann er jo i færd med at sælge to af sine billeder, så han pludselig kommer ved muffen, noget han længe har været langt fra. Det ene billede er dronningen som dör, så vi siger, at han har dronningevind i sejlene, i dag har han det bogstavelig, dog nej, det er jo ingen sejlskib vi går med. Han er derfor endnu fornøjeligere end ellers, hvis det er muligt, nu kom han her ned og bad mig hilse, men da han hørte brevet var til Dig, som han slet ikke kendte, sagde han det var dog ikke værdt, jeg fik dog lov til at gjøre det, hvis jeg kunde gjøre det pænt. Jeg synes det er rigtigt, jeg får hilsen fra hans moder og sender hende mine igen, skönt jeg aldeles ikke kender hende. Dette brev blev nok ikke så indholdsrigt, som jeg bebudede i julebrevet, og når Dig ikke, som jeg skrev i begyndelsen, den 9 de, men først den 16 de, da brevet er en uge undervejs mellem Kbh. og Athen, men jeg kan ikke gjøre det bedre i dag. Lev nu vel, rigtig vel og hils alle, nu skal jeg nok se at lade være at fjærne mig mere fra Danmark, om 3 måneder begynder jeg vel at nærme mig lidt efter lidt, men at komme tilbage til Italien er dog et skridt hjemad. Her i Italiens stövlenæse blomstrer

mandeltræerne allerede. Cathrines brev er fortsættelse af dette.
Din hengivne Joakim Skovgaard.

Her: Tiekens stiekemse klomster manschapske alleste. Rethornd liewe a bestaet alle af

Napoli 5 Jan 1884

Hjære Pastor! I et skrive er allerede den 5te og naar du modtager dette, hilske jeg sammen med jeg søsterinden på Kallers jord den 9de om aften går vel, er det dog ikke for sent at ønske Dig glædeligt nyt år med sundhed og alt godt, og bortsides tale for det gamle år, her vi ikke længere lyttet nyt år sammen, så har vi dog gjort et endeligt, gød vi i slutningen af den kommende sommer må kunne glædes sammen på begge sider. Med hofort er nu påsket og i mange kl. 12. skal spillet efter bestemmelsen alle andre for, som vi siger, at gå Sønden om Afrika, d. 1. d. nordsiden af Afrika, vi kommer vist helt tilsluttes den den. Jeg glæder mig over måde, og dog er jeg i aften til vinder heller at rejse hjem, for på det kommende vej, vi har med indholdt omkomster og stykke værne i tale ikke holdt i Hjørring, til vinder hos Dig, men om 8te måned kommer jeg vel, så har i tuden værne og komster. Le så at om flink både nu, til den tid og siden efter, så skal jeg også tjene mig umage for at vi kan have det hyggeligt sammen, All det vider Gud

for og kan sige godt om også det kan knibe for
os at se det, måtte vi blot have hel tid til det
så vi, hvordan det så går, må kunne sige, at det
vilde. Når jeg tænker stærkt på hjemmet er det dog
lignende at rejse længere bort, selv om det ikke
er længere end den lille vej til Grækenland, men
når det dukker op af havet, så den fjerd, så det
må blive ved dagen. Men bliver vejene vil og med
lange tider, herfra bogen med Læseren, forbi
Cypern, Strømholts, Seylla og Corffedals hvor
den er bogen og så til Præken med Elms udsyn.
Den 1de. Om bord på "Taggøle". I går la' vi næsten
helt dagen i Kongs havn og ventede på, at de
skulde blive forbi med at løste, så vi kunde
komme afsted. Indtil kl. 6. Om aften bestemte
gled vi ud til København. Det var allerede så mørkt,
at man ikke kunne se det. Derfor
måtte vi så temmelig tænke på at tage hjem og
skubbe, men ved natte her tænker vi jo for guld
så vi tænkte os til noget. I morgen da vi kom op til
Præken sig mod dyderet med det ensomme i enklede
Elms, foran la' flere der i kasse med os, så det vilde
Strømholts, som vi alt er, forbi. Vi har meget. ^{Strømholts}

Som med nord meget smukt, vi har haft de fleste
om skid og miger følger os i flod, med skid
tider under horisonten, så de vi ikke land for nogen
ingen, men det bliver tålløs. Vi har lyst og
minder. Den julen vi holdt i Sora, har jeg vist skrevet
til det til Hede, men er det så lange siden, så jeg synes,
jeg ikke har noget at sige derom. For jeg var i et lykkeligt
til at rejse i Sora, jeg fik ligesom familiens skuffer
billeder, så jeg har den dage portrætter af dem. De
grund af indtægterne omstændigheder blev det ikke til
noget med vor 4 i 5 måned tur til Norge. I den julen
var det vist at jeg sagde farvel til Pappa og Pustmann.
Norge og Norge og Tøstum har jeg meget og skrevet
sammen med Johstmann, som er godt at have med
sig, vi har rigtig glad os ved det. Tak for det
hvor og gæm, som jeg skal anse så godt jeg kan,
i noget jeg er til de på. Den lange rejse har ikke
helt mig, det har nok været temmelig smukt med
dig, takket van Orskov brødet, men ved jeg det
du har det bedre. Vil du takke Orskov lige for brest
og kort og sige at når jeg anser hans gæve,
skal jeg nok lide noget som lige skal glad mig
og minde mig om rejser, men forfarer det skal det være